

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 362/2016
12.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Р., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Р., адвоката Б.Њ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 58/14 од 03.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1306/15 од 15.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Р., адвоката Б.Њ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 58/14 од 03.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1306/15 од 15.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 58/14 од 03.09.2015. године између осталих окривљени Г.Р., оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од четири године. Том пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 152.192,87 динара, као и паушал у износу од 10.000,00 динара, док је оштећени ДОО „П.“ Б.П. упућен на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1306/15 од 15.12.2015. године делимичним усвајањем жалбе окривљеног Г.Р. и његовог браниоца преиначена је пресуда Вишег суда у Шапцу К 58/14 од 03.09.2015. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Г.Р. због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим

осудио на казну затвора у трајању од три године, док су у преосталом делу жалба окривљеног Г.Р. и његовог браниоца као и жалба браниоца окривљеног Д.К. одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.Р., адвокат Б.Њ., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине, и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да укине другостепену пресуду и да наложи да се о изјављеној жалби одлучује пред измењеним већем и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Р., адвоката Б.Њ. је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости заједнички бранилац окривљеног Г.Р., наводи повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио крвично дело у питању указивањем да нижестепени судови нису проверили одбрану окривљеног у којој је негирао да је оштетио Републичку дирекцију за робне резерве како му је то оптужницом Јавног тужиоца стављено на терет, истицањем да су потраживања Дирекције за робне резерве била обезбеђена датом хипотеком, те да дуговања према оштећеној Дирекцији за робне резерве нису измирена и због тога што су потраживања Земљорадичне задруге „А.-П.“ била неколико пута већа од дуговања према Дирекцији за робне резерве, због чега се у конкретном случају ради о грађанско-правном односу, по оцени Врховног касационог суда, произилази да бранилац окривљеног означене правноснажне пресуде, позивајући се на повреду закона, у суштини оспорава због чињеничног стања утврђеног првостепеном, а потврђеног другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљеног Г.Р. у извршењу крвичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Г.Р., адвоката Б.Њ. оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.